

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/26/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7922200760
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7922200760.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o, so sídlom Bratislava, Prievozská 2, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa evidovaná v registri obyvateľov Trebišov, o zaplatenie 1.428,58 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 14Csp/28/2022 z 13.12.2022 Okresného súdu Trebišov

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1.428,58 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.349,50 € od 10.11.2021 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 9.11.2021 postúpil postupca Tatra banka, a.s. (ďalej aj len „postupca“) pohľadávku voči žalovanej na postupníka - žalobcu. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou Zmluvu č. 3017566338 dňa 29.11.2017, na základe ktorej jej poskytol spotrebný úver vo výške 2.400 €, s úrokovou sadzbou 12,90 % ročne, RPMN 12,9 %, mesačnými splátkami splatnými k 1. dňu v mesiaci vo výške 114,19 € mesačne, s tým, že celková čiastka ktorú sa zaviazala zaplatiť predstavuje sumu 2.674,37 €. Žalovaná neplnila povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy, následkom čoho jej právny predchodca žalobcu dňa 21.1.2019 zaslal výzvu nazvanú Výzva pred mimoriadnou splatnosťou, v ktorej jej oznámil, že ku dňu 19.1.2019 eviduje celkovo 9 pohľadávok v omeškaní a medzi nimi aj pohľadávku z predmetného spotrebiteľského úveru vo výške 350,05 € a vyzval ju na ich úhradu najneskôr do 5 kalendárnych dní, s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Následne dňa 22.2.2019 jej zaslal Oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzvu na zaplatenie, v ktorej jej oznámil, že týmto dňom nastalo vyhlásenie splatnosti úveru a vyzval ju na zaplatenie sumy 1.423,11 €. Dňa 9.11.2021 uzavrel postupca so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávok, prostredníctvom ktorej prešla pohľadávka žalovanej na žalobcu, o čom postupca informoval žalovanú.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 52 ods. 1 - 4, § 52 ods. 9, § 565, § 525 ods. 2, § 37 ods. 1, § 39, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej aj len „zákon o bankách“), ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách a ustálil, že žaloba nie je dôvodná, preto ju v celom rozsahu zamietol. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za

to, že veriteľ (právny predchodca žalobcu) nedodrжал zákonné podmienky pred postúpením pohľadávky, preto pohľadávka v čase postúpenia nebola postupiteľná. Výzvou zo dňa 21.1.2019 banka oznámila žalovanej, že je v omeškaní so splácaním viacerých pohľadávok, medzi nimi aj s pohľadávkou zo zmluvy č. 3017566338, avšak v tejto výzve nebolo špecifikované, s ktorou splátkou bola v omeškaní, teda nie je možné objektívne zistiť či od omeškania uplynula doba najmenej troch mesiacov (ako to predpokladá ustanovenie § 53 ods. 9 OZ). Navyše žalobca predložil iba podací hárok zo dňa 21.1.2019 a žiadnym spôsobom nepreukázal, že sa výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Následne listom zo dňa 22.2.2019 banka oznámila žalovanej, že došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, avšak neuviedla, pre nesplnenie ktorej splátky vyhlásila mimoriadnu splatnosť, pričom súd mal za to, že sa nejedná o právny úkon dostatočne určitý (s poukazom na § 37 OZ), a teda sa nejedná o platný právny úkon. Žalobca aj pri tejto výzve predložil iba podací hárok a žiadnym spôsobom nepreukázal, že sa výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Súd ustálil, že žalobca nepreukázal splnenie povinností bankou stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách, konkrétne písomnú výzvu na splnenie záväzku napriek tomu, že dlžník zostal v omeškaní minimálne 90 dní, ktorá sa preukázateľne dostala do dispozičnej sféry dlžníka. V dôsledku toho, že neboli splnené zákonné ustanovenia pred postúpením pohľadávky, právny úkon postúpenia je absolútne neplatný pre rozpor s § 39 OZ, na základe čoho žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

4. Súd poukázal na to, že z výzvy zo dňa 21.1.2019 nie je zrejmé, s ktorou splátkou bola žalovaná v omeškaní, od akého dátumu, či potom na uplatnenie práva v zmysle § 53 ods. 9 OZ došlo k uplynutiu trojmesačnej lehoty od omeškania so zaplatením splátky. Okrem toho žalobca neprodukoval žiaden dôkaz o jej doručení. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 22.2.2019 považoval za neplatný právny úkon pre jeho neurčitosť, nakoľko tiež nie je zrejmé v dôsledku čoho došlo zo strany banky k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Žalobca nepredložil ani dôkaz o jej doručení. K vyhláseniu žalobcu, že mimoriadna splatnosť bola vyhlásená pre splátku splatnú 1.2.2019 (vyhlásenie žalobcu na čl. 114-127), ktorá bezprostredne predchádzala vyhláseniu úveru za predčasne splatný, súd uviedol, že pre túto splátku by bolo možné vyhlásiť predčasnú splatnosť najskôr dňa 2.5.2019 a najneskôr dňa 30.5.2019. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, teda podľa pomeru úspechu vo veci by mala nárok na náhradu trov konania žalovaná, tej však žiadne trovy nevznikli a preto jej súd nepriznal nárok na náhradu trov konania.

5. Proti tomuto rozsudku žalobca podal odvolanie, v ktorom uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobe vyhovie a žalobcovi prizná nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, resp. rozsudok zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil tak, že právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru riadne a včas v súlade § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ, pričom žiaden právny predpis nestanovuje povinnosť uviesť vo výzve, pre ktorú splátku veriteľ vyhlasuje predčasnú splatnosť. Odvolateľ má za to, že jeho právny predchodca vyhlásil predčasnú splatnosť za omeškanie so splátkou splatnou dňa 1.11.2018, pričom žalovaná bola v omeškaní viac ako 3 mesiace a bola upozornená na možnosť predčasného zosplatnenia. K preukazovaniu doručenia uviedol, že podľa jeho názoru z podacích hárkov predložených v konaní vyplýva, že sa výzva rovnako aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti dostali do dispozičnej sféry žalovanej. V nadväznosti na to má za to, že je v konaní aktívne vecne legitimovaný, nakoľko došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky v súlade s § 53 ods. 9 OZ a to podaním zo dňa 22.2.2019 a následnému platnému postúpeniu v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaná bola v súlade § 526 OZ postupcom upovedomená o postúpení pohľadávky. K absencii zaslania výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách uvádza, že za kvalifikovanú výzvu pred postúpením pohľadávky je potrebné považovať výzvu zo dňa 21.1.2019 ako aj výzvu zo dňa 22.2.2019, preto má za to, že nedošlo k porušeniu tohto ustanovenia. Aktívnu vecnú legitímáciu v konaní preukázal zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s prílohou a oznámením o postúpení pohľadávky.

6. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné (§ 34 a § 355 a nasl. CSP o odvolaní).

8. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.3.2024 o 10.10 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 210, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

9. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa v § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP.

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jej procesných práv, priznaných jej v súdnom konaní za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom vo svojom materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol strane rozsudok doručený do vlastných rúk. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd nedostatočne odôvodní svoje rozhodnutie, t.j. že dôvody rozhodnutia nespĺňajú požiadavky kladené ustanovením § 220 ods. 2, 3 CSP. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu. Pri tomto odvolacom dôvode musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces.

11. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplynuli z prednesov strán. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

12. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu)

13. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu prvej inštancie v rozsahu odvolacích námietok (§ 379 ods. 1, § 380 ods. 1, 2 CSP) odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané a rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

14. Odvolací súd nezistil pochybenia ani v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, príp. odnímajúce stranám sporu možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie. Preto sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku vo vzťahu k skutkovým zisteniam a riešeným právnym otázkam (záverom) v prejednávanej veci, ktoré mali pre rozhodnutie podstatný význam a zároveň v súlade s cit. ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku i jeho dôvodov, na ktoré v podrobnosti odkazuje.

15. Žalobca ako odvolateľ neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by preňho ako žalobcu privodili iné rozhodnutie. Námietky uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci.

16. V prípade, akou je prejednávaná vec, kedy v spotrebiteľských sporoch žalobcom je subjekt, ktorý odvodzuje svoju vecnú legitímáciu zo zmluvy o postúpení pohľadávok, rozhodovacia prax súdov je ustálená v požiadavke skúmania aktívnej vecnej legitímácie najmä vo vzťahu k dodržaniu § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o bankách“), ktorý stanovuje podmienky pre platné postúpenie bankovej pohľadávky inému subjektu v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 OZ.

17. Na to, aby mohol veriteľ platne postúpiť pohľadávku v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách musí dodržať podmienky platného zosplatnenia spotrebiteľského úveru. Ustanovenie § 565 OZ stanovuje podmienky zosplatnenia úveru tak, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pričom v spotrebiteľských vzťahoch je nutné k ustanoveniu § 565 OZ aplikovať aj ustanovenie § 53 ods. 9 OZ, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Najvyšší súd SR zastáva názor, že 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa by mala byť realizovaná ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, vychádzajúc z charakteru upozornenia na možnosť zosplatnenia ako vytvorenia príležitosti pre dlžníka ho ešte odvrátiť, navyše pokiaľ uplatneniu tohto práva nebráni, ak spotrebiteľ zaplatí niektorú zo skorších splátok (napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/61/2022 z 25.4.2023, 9Cdo/98/2022 z 25.4.202, 2Cdo/298/2021 z 30.3.2023, 4Cdo/250/2021 z 28.3.2023, 4Cdo/201/2022 z 26.1.2023).

19. Z uvedeného vyplýva, že ak bola žalovaná v omeškaní so splátkou splatnou 1. novembra 2018 (tak ako to uvádza odvolateľ v odvolaní), 2. novembra 2018 sa dostala do omeškania, a 2. februára 2019 bola v omeškaní 3 mesiace. Veriteľ mohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie splátky splatnej k 1. novembru 2018 len do 1. marca 2019 (teda do splatnosti nasledujúcej splátky), pričom súčasne tak mohol urobiť len za podmienky, že dlžníka upozornil na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti v lehote nie kratšej ako 15 dní pred samotným zosplatnením.

20. Následne je k týmto ustanoveniam potrebné aplikovať aj ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý ako lex specialis stanovuje predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky inému subjektu, a to aj nebankovému, bez súhlasu klienta, pričom musí ísť o postúpenie písomnou zmluvou, postúpená môže byť iba tá časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu a ktorá je splatná a podmienkou postúpenia je aj omeškanie dlžníka nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo len časti peňažného záväzku voči banke, a to napriek písomnej výzve. Dané predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

21. Vo vzťahu k písomnej výzve podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a k upozorneniu na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 OZ odvolací súd uvádza, že sa môže jednať o jeden a ten istý právny úkon. Nie je teda potrebné, aby veriteľ upozorňoval dlžníka jedným právnym úkonom na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením tak ako to vyžaduje § 53 ods. 9 OZ a následne druhým právnym úkonom by dlžníka vyzýval písomnou výzvou podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách na uhradenie pohľadávky s ktorou je v omeškaní.

22. Odvolací súd uvádza, že vo výzve, ktorou veriteľ upozorňuje dlžníka na skutočnosť, že je v omeškaní a že môže dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti ako ani v oznámení dlžníkovi, že došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti zákon vyslovene nestanovuje povinnosť veriteľa uvádzať, pre omeškanie s ktorou splátkou sa pre predmetný úver vyhlasuje mimoriadna splatnosť, avšak právny úkon musí spĺňať podmienky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti, tak ako to vyžaduje § 37 ods. 1 OZ pod hrozbou neplatnosti.

23. Upozorením podľa § 53 ods. 9 má zákonodarca na mysli adresovanú písomnosť, ktorá sa musí nevyhnutne dostať do sféry dispozície spotrebiteľa, a z ktorej obsahu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu odseku 9, a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na

vykonanie práva dodávateľa podľa § 565 OZ a v súlade s odsekom 9 § 53 OZ. Netreba pritom zabúdať na skutočnosť, že zákonom požadovaný úkon dodávateľa po splnení kumulatívnych podmienok predstavuje hmotnoprávny jednostranný adresovaný právny úkon, ktorý musí predovšetkým spĺňať zákonné znaky, náležitosti a podmienky bezvadnosti právneho úkonu. Úkon dodávateľa musí spĺňať podmienky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu a jeho forma musí korešpondovať s formou právneho úkonu, ktorým sa zakladal spotrebiteľský záväzok. (Komentár k Občiansky zákonník I, 2. vydanie, 2019 ŠTEVČEK, DULAK, BAJÁNKOVÁ, FEČÍK, SEDLAČKO, TOMAŠOVIČ A KOL.).

24. Nakoľko sa jedná o jednostranný, adresovaný a hmotnoprávny právny úkon, tento musí byť stanovenej lehote doručený dlžníkovi. Ustanovenie § 45 ods. 1 OZ upravuje režim doručovania hmotnoprávnych úkonov. V zmysle uvedeného ustanovenia prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. V danom prípade sa jedná o tzv. teóriu dôjdenia, a teda pri hmotnoprávnych úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávnych úkonov v režime Občianskeho zákonníka, resp. celkovo v oblasti súkromného práva predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t. j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Slovné spojenie „dostane do jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesnoprávnych predpisov. Je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale i také prípady, kedy doručením listu či telegramu, obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávneho úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznamil s obsahom hmotnoprávneho úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah (uznesenie NS SR z 28. januára 2011 sp. zn. 5Cdo/129/2010, uznesenie NS SR z 15.12.2020 sp. zn. 5Cdo/36/2020).

25. V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť na tú skutočnosť, že ako doklad o dôjdení do dispozície adresáta nepostačuje poštový hárok, z ktorého vyplýva iba odosielanie zásielky. Je potrebné vyžadovať doklad o doručení, ktorým môže byť aj neprevzatá zásielka adresátom v mieste, kde mal faktickú možnosť zásielku si prevziať, nakoľko zásielka musí byť doručená do dispozície adresáta. Uvedená skutočnosť vyplýva z vyššie citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/36/2020, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 1/2021 pod č. 04.

26. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje, že žalobca nepreukázal, že sa tento jednostranný adresovaný právny úkon dostal do dispozície adresáta a z toho dôvodu nemožno požadovať vyhlásenie mimoriadnej splatnosti jeho právnym predchodcom za platné. Následne s poukazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách je zrejmé, že neboli splnené osobitné podmienky pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, (§ 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o s spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov), keďže pohľadávka nebola v čase postúpenia postupiteľná, ide o postúpenie v rozpore so zákonom, a teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ s následkom, že nie je daná aktívna legitímácia postupníka na vymáhanie bankovej pohľadávky.

27. Na základe vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

28. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Odvolateľ bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešná žalovaná by mala nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ale v odvolacom konaní jej žiadne preukázateľné a účelné trovy nevznikli, preto jej náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).